

[Glistrup]

brødet fra dem, der bliver nødt til at spise de små smuler. Det er kun dem, der rammes af det, for det er kun dem, der har brug for at skulle sælge et underskud for dog trods alt at kunne redde sig igennem, så de og deres familier ikke fuldstændig går til bunds. Det er de virkelig fattige i samfundet; de er langt fattigere end den kone, der tjener 54 kr. i timen. Det, det her drejer sig om, er dem, der taber, nemlig dem, der sælger aktierne; det er ikke dem, der køber aktierne.

(Kort bemærkning).

Jørgen Tved (FK):

Man er jo lige ved at græde, når man hører hr. Glistrup fortælle, hvordan virksomhederne har det her i landet. Jamen hvis de ikke kan forvalte deres virksomheder på en sådan måde, at de giver et nogenlunde anstændigt overskud, de kan leve af, vil vi faktisk foreslå, at de overlader virksomhederne til de arbejdere, der er ansat i den, og ser, om de ikke kan klare problemerne bedre.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Selv om man giver Folke-Feries og andre arbejderes repræsentanter adgang til at erhverve virksomhederne, kan de gøre meget lidt, når dollaren pludselig falder til halvdelen, eller hvis en maskine, man skulle få fra udlandet, pludselig viser sig ikke at blive leveret til tiden, og lignende ting. Nok kan vi synge Arbejdersangbogens serenader, men man skal ikke regne med, at det bliver bedre, bare fordi der kommer nogle arbejdere i stedet for dem, vi her taler om, og som pukler i 120 timer om ugen. Hr. Jørgen Tveds samfundsopfattelse er enfoldig og ude af takt med enhver virkelighedserkendelse.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 70 (om ændring af ligningsloven), hr. Stavvad, har ordet.

Stavad (S):

Jeg vil først takke skatteministeren for de venlige ord om det socialdemokratiske forslag. Ministeren var enig i målsætningen. Hvis det er rigtigt, burde vi også på baggrund af mine be-

mærkninger om ministerens forslag kunne opnå en enighed om at lukke de huller, som jeg har påvist der er i ministerens forslag. Og som jeg allerede sagde tidligere, mener jeg, at vi gør det bedst ved at kombinere de to forslag.

Ministeren mener ikke, at det socialdemokratiske forslag er et effektivt værn. Jeg er helt opmærksom på, at det socialdemokratiske forslag rummer nogle undvigelsesmuligheder, hvis det får lov til at stå alene. Det er også derfor, at vi i vores fremsættelsestale har gjort opmærksom på, hvor vanskeligt det er for oppositionen at lave meget teknisk svære afgrænsninger, og det er derfor, vi har sagt, vi går ud fra, at ministeren under udvalgsarbejdet vil medvirke til, at vi får eventuelle huller og eventuelle afgrænsningsproblemer afklaret. Det har ministeren jo stort set allerede gjort med sit forslag.

Det undrer mig dog lidt, at ministeren har fremsat et selvstændigt forslag i stedet for efter førstebehandlingen at stille et ændringsforslag til det socialdemokratiske forslag, der har en ikrafttrædelsesdato, der hedder den 10. november. Men omvendt kan man sige, at der så ikke er nogen, der kan sætte spørgsmålstejn ved identiteten eller dette, at der foreslås så vidtgående ændringer; så har vi fået en førstebehandling af det hele, og derfor er det måske fornuftigt nok.

Ministeren sagde, at han frygtede, det socialdemokratiske forslag kunne forhindre en fornuftig rekonstruktion. Det er såmænd de samme betænkeligheder, der har ført til, at vi har lavet vort forslag så snævert, som vi har. Vi er nemlig, som ministeren også kan se af bemærkningerne til forslaget, helt enige i, at vi ikke skal ødelægge mulighederne for at lave en fornuftig rekonstruktion, hvad enten det er på personsiden, eller det er på aktivitetssiden. Derfor er vores forslag udformet sådan, at forudsætningen for, at dets bestemmelser træder i kraft, er, at begge betingelser er opfyldt samtidig, nemlig at aktiviteten er fuldt ophørt, eller at selskabet er afhændet. Vi har brugt en bestemmelse, som vi kender i forvejen i skattelovgivningen, nemlig investeringsfondslovens § 10, hvis definition er så snæver, at der faktisk ikke skal være aktivitet af nogen art tilbage i virksomheden, hvis den skal kunne benyttes. Den anden forudsætning er, at hele aktiekapitalen skifter hænder. Det er derfor, jeg mener, at den betænkelighed, ministeren gav udtryk for, er ubegrundet. I den